

Wprowadzenie: Obietnica wzniosłej nadziei

Każdego roku, czterdzieści dni po Niedzieli Wielkanocnej, Kościół obchodzi jedno z najjaśniejszych misteriów chrześcijaństwa: **Wniebowstąpienie naszego Pana Jezusa Chrystusa**. To wydarzenie często niedoceniane lub zapomniane, zawiera jednak głęboką prawdę: **Chrystus nie tylko zmartwychwstał, by pokonać śmierć, ale wstąpił do nieba, by otworzyć nam bramy wieczności** – i by pozostać obecnym pośród nas w nowy, głębszy sposób.

Ten artykuł ma być czymś więcej niż tylko teologicznym wyjaśnieniem: ma być **żywym przewodnikiem duchowym** – dostępnym, **formacyjnym, inspirującym i przemieniającym** – który pomoże ci zrozumieć Wniebowstąpienie nie jako wydarzenie z przeszłości, ale jako **obecną dynamikę, która może wznieść twoje codzienne życie**.

1. Czym jest Wniebowstąpienie? Spojrzenie na wydarzenie

Według Ewangelii i Dziejów Apostolskich, Jezus **czterdzieści dni po zmartwychwstaniu został wzięty do nieba na oczach uczniów**:

„Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę, a obłok zabrał Go im sprzed oczu.”
(Dz 1,9)

Wniebowstąpienie nie jest **pożegnaniem**, lecz **przemianą obecności Chrystusa**: **nie jest już związany z konkretnym miejscem, ale jest obecny wszędzie i zawsze**, poprzez swojego Ducha. W swojej glorii **Jezus otwiera drogę do Ojca**, jako Głowa Kościoła i zapowiada, że tam, gdzie On jest, **także i my będziemy** (por. J 14,2-3).

2. Biblijne korzenie i historyczne znaczenie

Już w pierwszych wiekach chrześcijanie uznawali Wniebowstąpienie za **centralną część Credo**: „Wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Ojca”.

To wydarzenie nie jest odosobnione, lecz stanowi wypełnienie planu zbawienia zapowiedzianego już w Starym Testamencie. Psalm 47 głosi:

„Wstępuje Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan wśród dźwięku trąby.”
(Ps 47,6)

Wniebowstąpienie jest **kulminacją Paschy**, ostatecznym przejściem Syna do Ojca, po wypełnieniu Jego misji odkupieńczej.

3. Znaczenie teologiczne: Dlaczego Wniebowstąpienie jest ważne?

a. Chrystus, wieczny Pośrednik

Wstępując do nieba, Jezus wchodzi **ze swoją uwielbioną ludzkością do chwały Ojca**. On **niesie nasze ciało** do serca Trójcy, otwierając nową relację między Bogiem a człowiekiem. To ma ogromne znaczenie: **nasza ludzkość już zasiada po prawicy Ojca - w osobie Chrystusa!**

„Jeśli ktoś zgrzeszy, mamy Rzecznika u Ojca: Jezusa Chrystusa Sprawiedliwego.”
(1 J 2,1)

b. Misja Ducha Świętego

Chrystus wstępuje do nieba, **aby mógł przyjść Duch Święty**. Wniebowstąpienie przygotowuje Pięćdziesiątnicę: Jego fizyczne odejście umożliwia głębszą duchową obecność.

„Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was.”

| (J 16,7)

c. Królestwo już zapoczątkowane

Wniebowstąpienie oznacza, że **Chrystus już króluje**, choć Jego królestwo nie jest jeszcze w pełni objawione. Teraz zaczyna się **czas Kościoła**, czas świadków, aktywnego oczekiwania, budowania Królestwa Bożego na ziemi.

4. Praktyczny i duchowy przewodnik: życie Wniebowstąpieniem na co dzień

1. Podnieś wzrok: Żyj z poczuciem wieczności

Wniebowstąpienie zaprasza nas do życia z oczami skierowanymi ku górze – nie po to, by uciekać od świata, ale by **nie dać się uwieźić powierzchowności, konsumpcjonizmowi, rozpacz**.

Codziennie pytaj siebie:

Czy zmierzam ku niebu, czy jestem uwięziony w tym, co przemijające?

□ **Praktyka:** Módl się każdego ranka słowami Psalmu 121:

| „Wznoszę oczy ku góróm: skąd nadejdzie pomoc dla mnie?”

2. Odkryj na nowo swoją godność: Jesteś przeznaczony do chwały

Przez swoje Wniebowstąpienie Jezus **nie opuszcza ludzkości – On ją wynosi**. Każdy z nas jest powołany do tej samej glorii, do życia odzwierciedlającego godność dzieci Bożych.

□ **Praktyka:** Zastanów się, jak mówisz, jak się ubierasz, jak spędzasz czas.

Czy twoje życie odzwierciedla fakt, że **jesteś przeznaczony do nieba**?

3. Bądź żywym Kościołem: Przyjmij swoją misję świadka

Przed wstąpieniem do nieba Jezus powierza uczniom misję:

„Będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei i Samarii,
aż po krańce ziemi.”
(Dz 1,8)

Wniebowstąpienie **nie jest końcem**, lecz **początkiem posłania**. Każdy chrześcijanin jest misjonarzem – w domu, w pracy, w mediach społecznościowych. Jesteś posłańcem uwielbionego Chrystusa.

□ **Praktyka:** Zastanów się w tym tygodniu:

Komu mogę przekazać wiadomość nadziei i wiary?

Zrób to konkretnie: zadzwoń, wyślij wiadomość, wykonaj gest mówiący o Bogu.

4. Módl się w duchu oczekiwania: Żyj w perspektywie Pięćdziesiątnicy

Po Wniebowstąpieniu apostołowie **wrócili do wieczernika i trwali na modlitwie**, oczekując obietnicy Ducha.

□ **Praktyka:** Odmawiaj nowennę do Ducha Świętego od Wniebowstąpienia do Pięćdziesiątnicy. Proś o światło, siłę i radość, by żyć dziś swoją wiarą.

5. Zastosowanie duszpasterskie: Głoszenie Wniebowstąpienia i życie nim we wspólnocie

- **W liturgii:** Uroczystość powinna być obchodzona w duchu paschalnym. Homilia powinna podkreślać nadzieję, misję i duchową obecność Chrystusa.
- **W katechezie:** Wyjaśnij, że Jezus nie „odszedł”, ale teraz jest **głębiej obecny** – jako Uwielbiony, który nam towarzyszy.
- **We wspólnocie:** Wspieraj modlitwę i działanie misyjne oparte na nadziei Królestwa. Oferuj przestrzeń do rozeznania powołania i naśladowania.

6. Wniebowstąpienie a współczesny świat: Apel przeciw rozpacz

Żyjemy w czasach egzystencjalnego niepokoju, niepewności i utraty sensu. Wniebowstąpienie jest **antidotum na nihilizm**. Przypomina, że:

- Historia **nie jest chaosem**, ale ma **chwalebny cel**.
- Nie jesteśmy sami: Chrystus **wstawia się za nami u Ojca**.
- Ten świat **nie jest naszym ostatecznym domem**, ale **naszym polem misji**.

Zakończenie: „Szukajcie tego, co w górze”

Święty Paweł mówi jasno:

„Jeśli więc razem z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadający po prawicy Boga.”

(Kol 3,1)

Wniebowstąpienie jest świętem nadziei, odpowiedzialności i misji. Chrystus wstąpił do nieba nie po to, by nas opuścić, lecz by pociągnąć nas ku sobie. Życie chrześcijańskie, w tym czasie między Wniebowstąpieniem a Jego powrotem, jest radosną i pełną ufności pielgrzymką ku wieczności.

□ Modlitwa na zakończenie

***Panie Jezu Chryste**, Ty wstąpiłeś do nieba, by zasiąść po prawicy Ojca,
lecz nie zostawiłeś nas samych – dałeś nam Ducha, dałeś nam Kościół, dałeś nam nadzieję.*

*Spraw, byśmy nigdy nie zapomnieli, że nasza ojczyzna jest w niebie,
a życie na ziemi jest drogą do Ciebie.*

*Naucz nas patrzeć w górę,
ale i działać tu, na dole.*

*Byśmy z odwagą, wiarą i miłością głosili, że Ty żyjesz i królujesz na
wieki wieków.*

Amen.

**„Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go
wstępującego do nieba.”**

(Dz 1,11)

Niech to zdanie **kształtuje twoją codzienność**, dodaje ci odwagi i przypomina:
Nie jesteś sam. Chrystus króluje. A niebo jest twoim przeznaczeniem.